

تبریز در حوزه انیمیشن خلاق بوده است

روز جهانی انیمیشن، فرصتی برای بررسی تلاش یکساله فعالان این حوزه و زمینه سازی در راستای بهبود و تسریع ساخت آثار انیمیشن است.

میکائیل نظری، ضمن قدردانی از تمامی تلاشگران این حوزه هنری و فرهنگی، با اشاره به اهمیت بهره گیری از این فرصت گفت: دنیای امروز نیازمند بهره گیری از نگاه و گفتار متفاوت برای اثرگذاری است و بی تردید انیمیشن یا پویانمایی، یکی از بهترین زمینه های این موضوع است. به گفته وی، با عنایت به دامنه اثرگذاری بالای آثار انیمیشن به ویژه در نسل جدید و سنین پایه، می توان از این توانمندی در راستای ارائه آموزشهای مختلف به شکل غیر مستقیم بهره گرفت.

نظری ابراز امیدواری نمود با گسترش همکاری نهادهای فرهنگی و فعالان حوزه انیمیشن و پویانمایی در شهر تبریز، شاهد خلق آثاری ماندگار و جریان ساز برای تحول فرهنگی شهرمان باشیم.

وی افزود: در شهر تبریز هنرمندان توانمند بسیاری در این عرصه در حال فعالیت هستند و زمینه وزین شدن نام و جایگاه شهرمان را در این بخش فراهم نموده اند. گفتنی است با عنایت به اثربخشی بارز این ژانر هنری، 6 آبان ماه، روز جهانی انیمیشن نامگذاری شده است.

قدیمی ترین نمونه های تلاش برای بدست آوردن توهم حرکت در طراحی ایستا را می توان در نقاشی های دوران نوسنگی غارها پیدا کرد، در جایی که حیوانات با چندین شکل پای روی هم افتاده مجسم شده اند، که آشکارا کوششی برای رساندن احساس حرکت است. سفالینه ای متعلق به مردم شهر سوخته یافت شده است که نقوش روی این جام، تکراری هدفمند دارد و حرکت را نشان می دهد. تکراری که پایه و اساس هنر انیمیشن امروز است.

انیمیشن در ایران از اواخر دهه پنجاه میلادی وارد عرصه شد. نخستین تلاش ها برای ساخت پویانمایی در ایران توسط اشخاصی مانند اسفندیار احمدیه، جعفر تجارتچی، پرویز اصائلو، نصرت الله کریمی، پتروس پالیان و اسدالله کفافی در بین سال های ۱۳۳۵ تا ۱۳۴۰ خورشیدی و در اداره کل فرهنگ و هنرهای زیبای تهران صورت گرفت. نخستین فیلم کوتاه پویانمایی نیز توسط اسفندیار احمدیه با عنوان ملانصرالدین در سال ۱۳۳۶ خورشیدی، با امکانات بسیار محدودی ساخته شد.